

tearts Van Wayenburg onder de titel 'Paedologische schetsen' een reeks artikelen over de nog jonge wetenschap. Hij bracht de lezers in detail op de hoogte van onder andere het proefschrift van Chrisman en het werk van psychologen als G. Stanley Hall en Wilhelm Wundt. Hij wees het lezerspubliek ook op het afnemen van vragenlijsten, enquêtes, door de eerste wetenschappers, die zich met het kind bezig hielden. Het blad *Kinderstudie* benadrukte zo het internationale karakter van de pedologie. De Verenigde Staten, het 'jonge cultuurland' genoemd, had veel laboratoria en de 'zielkundige' wetenschappen namen daar een hoge vlucht. Amerikaanse psychologen hadden in Duitsland en Engeland ideeën en inzichten opgedaan en in Frankrijk waren zij in contact gekomen met de verfijnde techniek van het meten van bijvoorbeeld Alfred Binet.

In de eerste jaargang noemde Van Wayenburg de pedologie 'een reusachtig gebouw'. Geen wonder, zo schreef hij, 'dat geen enkel wetenschappelijk zoeker zich er in thuis voelde, en als van zelve voor zich een bepaald gedeelte afzonderde waar hij rustig kon arbeiden. De reuzen overkapping van het woord Paedologie dekt vele groepen werkers, die elkaar ontmoetten op congressen, in Tijdschriften, [die] overigens onafhankelijk hun arbeid verrichtten.'²⁵

OP DE SCHOULDERS VAN ...

Toen het Paedologisch Instituut van de Vrije Universiteit in 1931 aan het Amsterdamse Valeriusplein de deuren opende, was 'de wetenschap van het kind' reeds een gevestigde academische discipline aan buitenlandse universiteiten. Waterink stond op de schouders van voorgangers als William Stern en Hugo Münsterberg, maar hij was evengoed ook schatplichtig aan bijvoorbeeld de Vlaamse hoogleraar Schuyten en de Amsterdamse gemeentearts Van Wayenburg. Deze wetenschappers en praktijkmensen hebben rond de eeuwwisseling en de decennia daarna het toen nog onduidelijke pedologische pad geëffend.

Bij het betrekken van het nieuwe onderkomen aan de Vossiusstraat in 1933 was het klip en klaar waar de pedologie voor stond. In een krantenartikel naar aanleiding van de verhuizing schreef de journalist in duidelijke taal: 'Het Instituut van prof. Waterink betreedt het